

Megjelenik e lap minden Vasárnap és Csütörtökön. Előfizetnek minden es. k. postahivatalnál, a lapok kiadó hivatalához címzendő levelekben. Ára évenként 3, fél évre 6, évre 12 pengő forint.

A lap szellemi ügyeit illető közlemények a szerkesztőséghez utasítandók.

SZERKESZTŐI SZÁLLÁS:

A Szentgyörgyi utcában, a Kendeffi háznál, 487. szám alatt.

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY

(HARMADIK ÉVI FOLYAM.)

Hirdetések minden négy hasábról egy sor után 4 pkrát közzétételnek; folytonos hirdetések 10 pct. elengedtetik. Mindenki hirdetésre 15 pkr. bélyegdíj előre befizetendő.

A lap anyagi ügyeit érdeklők: u. m. előfizetők, hirdetések, reklamációk sat. a kiadó-hivatalhoz utasítandók.

KIADÓ-HIVATAL:

A Közép-utczában, STEIN könyvkereskedésében.

TÁJÉKOZÁSOK A TAGOSÍTÁS KÖRÜL

III.

Bevégezvén a mérnök a földmérési munkákat, köteles a szabályozás tervét, s a határnak általa tervezett új fölosztását kimutatni térképet elkészíteni, azt a bizottmányának átadni; a járási-hivatal mint bizottmány azt a nyomozáshoz tartozó összes iratokkal együtt az urbéri törvényszéknek átküldi.

Az urbéri törvényszék ennek folytán, a tett nyomozások hitelesítése végett, a helyszínen tárgyalást rendelend, a végzés mind a két féllel közzétetik, a helyszíni megjelensre határnapot tűz ki, a minnek a jelenítés benyújtásától számított harmincz napnál hosszabba terjednie nem szabad. Az urbéri törvényszék arról is gondoskodand, hogy a hitelesítésre kebeléből kiküldött tanácsos mellé egy, az előbbi működő mérnöktől különböző, elfogulatlan és fölesketett mérnök rendeltessék, a technikai munkálatok megvizsgálása s meghitelesítése végett; e tárgyaláskor a járási-hivatal által az urbéri törvényszéknek beküldött, az urbériségekre s birtokrendezésre vonatkozó összes iratok, a hitelesítő bizottmány által pontonként megvizsgáltatnak; az előbbi mérnök által készített földabrosz, s a birtokállásról szerkesztett kimutatás (földkönyv) szemle és próbamezések által megigazítottatnak, a szakértők és tanúk ujjalag kihallgattatnak, előadásai megerősítése, vagy kiegészítése és megigazítása után azoknak igaz voltára megesküdtenek, s ha szükség volna, további szakértőket és tanukat is hasonló módon kihallgathat a bizottmány. Megtörténvén a szemle-vizsgálat, becslés, s a dűlök osztályozása, az iratok meghitelesítettnek; az egész hivatalos eljárásról pontos jegyző-könyv vezetendő, melyhez a hivatalból működő mérnök által készített összehasonlító okmány is hozzá csatolandó; ezen összehasonlító okmány, mely az előbbi, s az újonnan tervezett birtok-állapotról szól — a kulcsat

határozza meg a tagosításhoz, mely szerint a birtok-tagrészek is ki fognak hasítottatni; azért a törvény az összehasonlító iromány elkészítését a legnagyobb gondossággal és pontossággal rendeli, tudván azt, hogy ettől függ az érdeklettek szerencséje vagy romlása.

Azonban a felek megnyugtására, az 1854 június 21-én kelt legfelsőbb nyilparancs 76 §-sa szerint, a feleknek az egész eljárás alatt szabadságban áll a telkek fölmérése és fölvétele, a dűlök osztályozása, s a működő mérnök által előterjesztett szabályozási vagy föld-felosztási terv elleni kifogásukat szóval, vagy írásban előadni. Ebből látszik, hogy eléggé gondoskodott a nyilparancs a felek jogai biztosításáról, ha a felek azt kellően fölfogják, s az igazság mérlegével mérlegelik; de a tapasztalás azt mutatja, hogy nem a törvény hiányossága miatt szenvednek az illetők rövidséget, hanem, hogy kellően nem tudják önmagukat képviselni; a mi leginkább a technikai munkálatok körül tapasztalható, mint a mely szakmában kevés jártassággal bírnak, vagy ha úgy tetszik, éppen semmivel se.

Az elmondottakból tapasztalhatjuk, hogy azzal, hogy a tagosításérti folyamodványt az urbéri törvényszékhez beadtuk, még nem sokat tettünk az ügy gyors haladására megkivántatott munkálatokban. Az urbéri törvényszéknek a legmagasabb helyről ki tűzött törvény útján kell haladnia, s attól méri lépteit, a mint az egyik, vagy másik fél előbb, vagy később bevégez a tagosításhoz szükséges technikai munkálatokat, s ezeket a további törvényes tárgyalásra annak be is adja.

Azért ajánlatos, hogy míg a járási bizottmány a helyszínen a vizsgálatot folytatja, a technikai műtételekre szorgalmas gondot fordítsunk; mert a hitelesítés alatt ki fog derülni, hogy vajon elég gondot fordítottunk-e a tagosításra és ezzel kapcsolatban levő munkálatokra. A hitelesítéssel oly eset is adhatja magát elő, hogy a mérnöki munkálatnak nem csak egyes része, hanem az egész fölmérés megsemmisítet-

tik; s mi történend azután? hát természetesen az, hogy a munkálatot újból kellend megtétni; s ki költségén? felelet: a birtokosokén, ha elég ovatosan és pontosan nem járnak el a mérnöki munkálatok fölötti szerződésben; tehát itt csak azt ajánlom az érdeklettek figyelmébe, mit a mérnökökkel szerződésre mondtam, ha időben, pénzben és fáradságban nyerni akarnak. A mérnökök, mielőtt a méréshez hozzá fogának, a közbirtokosokat, vagy földesurakat föl szokták szólítani, hogy ezek írásba foglalt tervet adjanak kezükbe, mely szerint a fölmérést megkezdhessek, s a késztendő új fölosztási térképen a kijelölést megtehessek; ezen okmány biztosításukul szolgál arra, hogy ha a földesurak által adott terv szerinti fölmérések és kijelölések a főbb törvényszékek által megsemmisítettnek, ne a működő mérnökök hátrányára, hanem a terv-adó birtokosokra háromoljan. Ismerkedjünk meg bővebben e tárgygyal is. A kijelölési tervet, az urbéri állomány új állapotáról készített térképek s telek-könyvek szerkesztésénél fordulnak elő.

A működő mérnök ezen munkája elválaszthatlan kapcsolatban áll a szabályozási, vagy kihalásítási tervet készítésével, az előmunkálatok legfontosabbikával, melytől az egyesek jövőd birtokállapota, s a birtok hol fekvésének kijelölése s megállapítása függ. Az urbéri törvényekben e pontra nézve határozott utasítások nincsenek, a mi nem csekély akadályokat s kellemetlenséget idéz elő, már csak annál fogva is, hogy az új tervbe fölveendő határrészek előleges kijelölésének megállapítására nézve semmi oly vezér-elv nincs kitűzve, mely mind a mérnöki munkának, mind az érdeklettek jogos igényeinek irányadóul szolgálhatna. Arról pedig, hogy kit illesse a kijelölési jog, vagy mily esetben a jobbágyot, vagy földesurat — fölperest, vagy alperest — se kötelező, se utasító jogszabályaink nincsenek.

Véleményem szerint, mielőtt a kijelölést megtehnék, igyekezzenek az érdeklettek egymás között e pontban egységet létre-

hozni; a mi ha meg nem történt volna, kellő utasítás végett folyamodjanak az urbéri törvényszékhez, s csak innen nyert utasítás után lássák el a mérnököt az új birtokállomány kihalásítására készített térképre nézve, kijelölési tervvel.

A tagosítás körüli munkálatokról, könyveket lehetne írni, s még akkor se volna képesek magunkat, minden ez ügyben előfordulandó teendőkhöz, otthon találni. A mi ez ügy jogmenetét illeti, arról biztosok lehetünk, miszerint az urbéri törvényszékek kellően utasítva vannak teendőkhöz, s a jog szava szerint határozzák meg az ügyet.

E tájékozó soraimmal azt ohajtanám elérni, mi a tagosítást minél gyorsabban véghez vezetné; azért akartam a tisztelt birtokosokat a dolog főmozzanataira figyelmeztetni, hogy az által mindazt kikerülhessék, mi a tagosítást megakadályoztatná.

Végre nem tehetem, meg nem említeni ama közmondást: „Boldog ember, a ki másor tanul“ sat; e mondat igazolására elég legyen csak annyit mondanom: miszerint, dacára a nagy számu bejelentés s kezdeményezésnek, itt Magyarhonban a tagosztály ügygyel csak az előmunkálatok pitvarában állnak, a minnek az egyik főoka a teljes képzettségű működő mérnökök aránylag csekély számában keresendő, s meg abban, mit a baj elhárítására e sorokban előadtam, a mi csak most vétetett észre, a midőn már egy pár évet töltöttek a tagosítással.

Ha időben és pénzben nyerni akarnak, jól megfontolják a teendőket, nehegy a t. erdélyiek is időben, pénzben és fáradságban egy pár évet veszítsenek.

Szentgyörgyi József.

KÜL- ÉS BELFÖLDI LEVELEZÉS.

Konstantinápoly, aug. 3-kán, 1858. — A napokban várják Stratford de Redcliffe-nek és családjának megérkezését; még eddig az ő idejöttének semmi hivatalos színezete nincsen, s csak magán látogatás palástjába burkoltan ér-

lombozatu fákkal körüli ültetett földektől, a lankás dombokon itt-ott egy-egy magányos tanyát, s az előtérben a tó messze elterülő sima tükre.

Volt valami e tájban, mi ismert, rokon hangon szölt hozzám. Ez elzárt kis világban a beszívott lég könnyűvé tőn mint madárt, gazdag füve tilkos varázsszal vont magához, hogy önkénytelenül bele kelle dőlnem, forrásvize után epedett ajkom, mosolygó ege fölérített, és éjeinek méla csönde lelkemig hatott. Gondolataim könnyű röptet nyertek, és az élet sokkal szebb, költőibbnek tűnt fel nekem itt, mint minőnek addig hívém.

Itt a világ gúnyától nem félve, zavartalanul élhettem szerelmemem, mi napokonként mélyebb, bensőbb lőn.

Emma kifogyhatatlan volt azon ezer apró figyelemekben, mik nélkül egyhangvá, izetlenné válik a házasság-élet. A szerelem ezen apró kedvezései is arra szolgáltak, hogy benne való hitemet megerősítsék, és minden percemet kellemessé tegyék.

Eltem e korszakát létem szép, de muló délibábjának nevezhetem, minék elenyészést soha nem fogom elfeleldni. Csak is akkor fogam fel némileg létünk célját, hivatásunkat, és ha mégis annak leírásába itt-ott némi keserűség vegyülend, ne csodáld. Gondol meg, ha a sors megfoszt attól, mi legkedvesebb volt előttem, viszméledkedbe mindég neme a fájdalomnak fog vegyülni.

Nálam annál szomorubb az emlékezés e szép korszakára éltemnek, mert egész váratlanul ragadtattam ki belőle, és sodortattam jelen világ, remény nélküli helyzetembe.

Mindég ohajtottam, legalább néhány hetet havasok között töltöni. Többször meg is kísértettem, ugynevezett jóbarátok társaságában, de azok magoktól hozák fénymázás cipőikkel, theas gépeik-, és kényelmes reggeli pongyolá-

E M M A.

Regény.

Irta gróf LAZÁR KÁLMÁN.

(Folytatás.)

XIX.

Alig pár napig mulattunk jószágonon, miknek eltelt után Schweicz felé utnak indultunk... Ki honából számúzi magát, tegye azt borus időben. A nap vidám mosolya csak neveli a keserű érzetet, mi ilyenkor szívet elfogja.

En derült hajnalon, átlátszóan kék ég alatt, hagyam el honomat, e kedves anyát, kiért kitontani véretem, ifjú ábrándaim legédesebb volt...

Szivem elfogodott, a nehéz bánatalkam emléke is eltűnt, el minden más keserű érzet. Is ten hozzád-ot mondtam virágnak, bérceknak, megbocsáték ellenségeimnek és...

Midőn a gőzökre léptünk, hol veled találkoztunk, nóm mellém simult, s tele szerelemmel tekint reám; de midőn a hajó megindult, elhagyva engemet, a karzathoz sietett, s soká szótlan nézett a tájon végig azon irányba, hol gyermekeiket töltte, hol szüleit hagyá, azután hevesen kitárá karjait, mintha az egész tért, mit tekintete befutott, át akarná karolni, és félem fordulva halkan susogá:

— Csak te maradtál nekem, oh szeress... Azelőtt sértett volna e kitörés, akkor jól esett. Atértém, hogy fádalma az, a mi az enyém.

... Minél nagyobb tér választott el ismerőimtől, annál nagyobb lőn irántai vonzalmam.

Minél több idegen arcz környezett, annál nyugodtabb levők, és annál boldogítóbb volt egy lényhez simulhatnom, kiről azt hívém, hogy

szíve éretem dobog, kinek ajkai szerelemről susogtak, ki csak éretem látszott élni, kedvemért elhagyva szülőit, honát, mindent, mi a multban kedves lehetne előtte.

Szivem gondolatán, ifjan vert, homlokom reddői lesimultak, én boldog voltam, mert ismét oly forrón tudtam szeretni, mint egykoron.

Átutaztam egész Schweiczot; alkalmam volt látni a leomló hógörgeteget, a mint leszakadt a hegység csucsairól. — Fölmertem a gletserekhez. Nem hiszem, hogy lenne utas, kinek szíve hangosabban ne verne, mikor fölér a jég-tengerek e honába. Ott látja maga előtt azt, a ragyogóan kék jégmezőt, minék határa elvesz a messze távolban, és a mi, mintha egy bősztűlen hullámzó tengerből egyszerre, egyetlen hatalmasra dermedt volna jéggő. Ott állnak azok a magas hullámok, a mélység, mit a vihar vert keblébe, és itt-ott egy-egy óriási szirt-csucs magasán kiemelkedve. Mindezt a természet néma, ünnepies csönde veszi körül, mit csak ritkán, váratlanul szakít felbe egy-egy irtóztató ropogás. Mi volt amaz irtóztató robaj, mi elnémitaná a menydörgést, és elakasztja a szív ütését?... Ki tudja minét távolban megrepszál a nap sugara a kőt, háromszáz láb vastag jég tömeget. Hány szív van — gondolám elmerengve, — mit az érzelmek meleg sugara i gyekének fölmelegíteni, miré előző könyvek hullanak, és mégis hidegebbek maradnak, mint eme jég tömegek.

— És szivemről mintha egy jégkéreg hullott volna le.

Nem, én nem lehetek érzéketlenebb, mint ama jégkéreg, miken a halál hideg keze látszik nyugodni.

— És minél tovább hatoltam be a gletserek néma, titkoszerű világába, annál inkább fölmelegült szívem. Ott, ama csodás derengő fényben uszó labirintbe, hol felettem a jégmező óriási

boltozatot vont, s lábaimnál egy távol repedésen betört hegyi patak rohant el zugva, mintha egy búvós kéz érintené szívemet, fátolyt vetve multam minden keserű emlékére.

Erezém, hogy új élet küszöbén állok; érezem, hogy érzelmim itt a természet ölen, távol az emberekől, őszhangba jönek elveimmel, és egy nehéz teher esik le lelkemről.

Ki voltam emelkedve ama merev tompultságból, mihe darab idővel előbb kezdék sulyedni, s mi az emberek között mind nagyobb uralmat vívott volna ki felettem.

De ezen már magában is oly boldogító érzet csak sejtetem, előzerte volt egy szebb jövőnek, mi eme bércek között reám várt. Olyszér, mint az eszméletlenség vagy nehéz álomból ébredő első, édes de még homályos, pillanatai. Hanem a mint elhagyva a gletserek nagyzerű világát, alászállottam a brienci tó vidékére, mind inkább éreztem a jöltető átalakulást.

Nem is lehetne az másként.

Minden perczen Emma gyöngéd szerelme vett körül, minden léptemen a természet új varázsképei bontakoztak ki előttem, boldogságot ígérve annak, ki távol a világ zajától itt vonul meg ez idilli tájban, hol minden költőiséget lehell, hol a töl a tavasszal összeölelekezik, mint mosolygó gyermek, ki virág-koszoruzott fejét fehér fűrtü agastyán keblére hajtja.

Emma is szintugy megszeretvén a tájt, ide telepedtünk le.

Nem messze Meyeringtől, egy magános tetőn álló, helvét izlésben épült, csinos lakot béreltem ki.

E helyről gyönyörű kilátás nyílt. Láthatam a távolban a havasok örök-fehér csucsait, a szirtes oldalokat, mikből zugva tör elő az Alp-bár és Vandelbach, idább a messze cinyuló zöld réteket, fölálva szépen művelt, és dus

— Azon nap örömmel, e hó 23-dikán, melyben városunknak a Fellegvár ágyúai hirdték Apostoli Fejedelmünk családi örömet, a főnyes istenisztetés után, melyben a fővárosunkban létező minden cs. k. hivatalok összes személyzete, a cs. k. katonaság, községi hivatalok s testületek nagy tömegben vettek részt a város polgáraival egyetemben, kerületi főnök mlgs Béli Gergely ur fényes lakomát adott, melyben a katonai és hivatali kar főbbjei s a város több notabilitásai vettek részt, s üritésnek áldomást a felsőges dynastia hosszas virágzásáért.

* A Felsőges trónörökös Főherceg születése örömteljes alkalmából egyesek és testületek buzdulnak a jótékonyaság cselekedetére, s kisebb-nagyobb közcélú áldozatokra, melyek által az örömdetes nap emlékét mintegy megörökíteni akarnak látszanak. Többek közt — hogy ne ismétljük a kolozsvári tanácsnak már mult számunkban közölt nemes célú ajándékát — a n.-szabeni városi tanács megemlékezik a szegényekről, azokat, szám szerint 300-at, a városi táncsteremben, mely innépélyesen fel volt díszítve, megvendégelte. E lakomán, mint a szabeni hivatalos lap írja, részt vettek a magas méltóságok és a tanács s község tagjai is, s szívóbb epedő toászokat mondtak. Brassóban, szintén ez alkalomból, a község egy dolgozóház alapját vetette meg 500 pfrtal, az iparegylet stipendiumokat tett fiatal szorgalmas kézművesek javára, dében a sétátérén 200 szegény vendégeltetett meg. Magyarországi Főhercege Főherceg ur ő Fensége 2000 pfrtnyi összkeget ajándékozott a budapesti szűkölködők számára. Szeged város községválasztmánya, a városnak fáradhatlan polgármestere Gamperl Alajos indítványára, egy fő-realtanoda létesítésére, pénztárából alapítványként 50,000 pfrt azon ohajtással szavazott meg, miszerint a létesítendő tanoda az ő cs. k. Főhercegségének adott nevet viselje. Báró Sina Simon 10,000 pfrt ajándékozott közcélokra.

— Ő cs. k. Apostoli Fősege, folyó hó 24-iki legfelsőbb határozata által, a Főseges koronaherceg Rudolf Főherceg ő császári Fensége szerencsés születése alkalmából, Bécs birodalmi fő- és szék város szegényei számára huszezer pforintnyi kegyajándékot határozni és legkegyelmesebben megrendelni méltóztatott, hogy annak kiosztásánál főleg a megcsorult iparos és munkás osztályokra, továbbá a szegénylős szegényekre legyen tekintet.

— Zsófia Főhercegnő ő császári Fősege a Főseges Koronaherceg születése igen örömdetes eseményének alkalmából, 3,500 pengő forintnyi összkeget méltóztatott kegyelmesen ides czélokra rendelni.

— Ugyanazon örömdetes esemény alkalmából, Karácsonyi Guido földbirtokos 100,000 pfrtnyi összkeget, ebből 20,000 pfrt a szerb vajdaság s a temesi bánáság számára ajánlott fel jótékony czélokra, s annak hovaforrását Albrecht Főherceg magyarországi Főkormányzó Ur ő császári Fősegségének magas belátására bízta.

Ugyanazon örömdus alkalmából, s annak maradandó emlékére, a debreczeni községi bizottmány, az evangelicus-helvét hitvallásu egyháztanácsal együtt, 100 segélyre szorult személy számára egy 160,000 pfrtnyi tökével ellátott szegényápoló intézetet alapított.

Ezen nemesszivi, s hazafias érületet tanusító örömdetes jótékonyasági tettek a legmelegebb köszönet kifejezése mellett juttatnak köz tudomásra.

— Ugyanez alkalmából, Koppély Fülöp, nagykereskedő Pesten, Főherceg Főkormányzó Ur ő császári Fősegségének jótékony czélokra 1000 pfrt adt rendelkezése alá.

* A mint egy Szebenből érkezett utazótól értesültünk, a telegráf felállításához Szeben és Kolozsvár közt már hozzákezdtek, és így kitátságunk lehet arra, hogy pár hó alatt városunk is belép az európai távírdálóhálózatba.

— Folyó hó 27-re viradólág a helybeli cs. kir. gyulpénz-tár előtti katonai őrs saját fegyverével föbe lökte magát.

— Elérkezett valahára az ohajtott idő, melyet városunk lakossága oly régen ohajta vár, és ez abban áll, hogy az oly sok kellemetlenséggel járó katonatartás terhétől nemcsak a háztulajdonosok, de a bérben lakók is megmenekülnek idei október elejétől kezdve. Mi jól tudjuk, hogy a forradalmi viszonyok által adóságokkal terhelt városi pénztár igényeivel össze nem férkezhetőt tény az, hogy egy második nagy katonai lakatya építessék most hamarjába. Azonban, hogy ez létre jöhessen, mint biztos kútforrásból tudjuk, az intézkedések megtételét, s lehet kitátság arra, hogy négy év alatt a hídleve nevű városrészben, a város majorja, és az ehhez közel eső, de még ki-sajátítandó helyen, egy nagy katonai lakatya fog építtetni. Addig is városunk igazgató és képviselő tanácsa gondoskodott fiók katonai lakatyaáról. E célra el levén foglalva a városi szegények nagy kiterjedésű intézete is. Ne hogy megütődjék azonban valaki, hogy a szegények intézete e célra lett elfoglalásával a szegények ápolóhely nélkül maradának, mert e részben is gondoskodva van, és igen nagy tapintattal; mert mint láthatni is, az intézet külön elzárolt udvarrészén két szép nagy in-

tezeti épület építtetett, ahhoz tartozó halott- és fűrdőszobákkal, intézetre felügyelői lakkkal. A katonai laknak elfoglalt szegények intézeteért az illő haszonbér az intézeti pénztárnak pontosan fog fizetelni; e szerint a szegények intézete reményen felül nagy jótéteményben részesült, s a városi lakosságnak is segítve van.

— A „Pesti Napló“ legközelebbi egyik számából a következő érdekes nyilatkozatot vesszük át:

Lelkipásztori gondviselésre bízott szemerei községben, egy kis koldus- és kórházat építtetvén, ezt az első nagy általános biztosító-társaságnál biztosítani kívántam; e végre a csúzi ügynőkséggel által a járuló biztosítási összeg díját az illető főügynőkséghez megküldtem, innét a kötvénnyel a pénzem is visszaküldetett, azon szeretetteljes nyilatkozattal, hogy koldus- és kórházam biztosítása minden díj nélkül fogadtatik. A bőkezű jó Isten áldása szálljon a keresztény szellemtől áthatott társaságra, mely már első zengésében is oly példás jótékonyaságot tanusít. Kelt Szemerén, augst. 16-kán, 1858.

Zakluskál Iván s. k. szemerei plébánus.

KÜLFÖLD.

Franciaország. — A Presse levelezője szerint, Napoleon császár rég nem volt oly vidor, mint a mióta az angol királyné meglátogatta. E látogatást ő nem csak szövetségi politikájának diadalául, de személyes barátság jeléül is nézi; az utóbbi pedig a forradalmas Franciaország fejedelmére, kivált felkapott fejedelmére nézve, végtelen becsü. A császárné, mint ugyanazon levelező írja, a hála, tisztelet és szeretet vegyületével pillant föl a királynéhoz, s örmö, őt látván, határtalan volt. A császár s a császárné mind találkozás, mind bucsuzás alkalmával, megcsókolák a királynét; a hgi férj, Wales hg. és Cambridge hg. a császárnénak kezét csókolák, a császárral pedig látható szíves-séggel kezelt szorítottak.

E közben feltűnt, hogy Joinville hg. maradandó benyomást hagyott sok tiszt emlékében, kik egykor alatta szolgáltak. Egy igen kitűnő, s nagyon ismeretes tiszt — ki érzelméhez hűbb mert maradni, mint a francziáknál szokás — nem ártall Lajos Fülöp fiának arczképét hivatalos hajószerbája falán hagyni, s midőn Lajos Napoleon néhány nappal ezelőtt hajóját megsemmisíté, ott találá az aczélmetszvényt. Lajos Napoleon, mint rendszeren ily alkalmakkor, igen nagy tapintatot tanusita; csak a kik mélyebben gondolnak pillanthatni, mondják, hogy első érzelme igen erős, de oly jól eltitkolt bosszuság volt, hogy a közönséges szemlélő semmit se vehetett észre. Környezői csak azt látták, hogy egyenesen elő lépett Franciaország fő-tengernagyja arczképéhez, s az oldalán levő hajóskapitányhoz hidegen megjegyzé: „Igen jól van találva!“ — (Legszebb egyebiránt, hogy ezt ő nem is tudhatja, mert a nevezett herceget színről-színre sohase látta.

— A párisi conferentiáról a táviró eredményt jelent. Az aug. 20-iki sürgöny így szól: „A mai „Moniteur“ szerint tegnap (aug. 19.) a Moldvát és Oláhországot tárgyzó egyezményt a meghatalmazottak aláírták. A ratificatiók kicserélése öt hét alatt vagy előbb is végbe menend. Ratificatio előtt az egyezmény közzététetni nem fog.“

A mit a „Moniteur“ jelent, az mindenesetre eredmény; azonban korántse teljes eredmény. A conferentiának, mint tudva, eredeti rendeltetése szerint, nemcsak a Dunai-fejedelemségek szervezésével, hanem a dunai hajózással is foglalkoznia kellett. E tárgyban azonban, többfelől tudósítások szerint, a meghatalmazottak egyetértésre nem jutottak, s Hübner báró csupán annyiba ereszkedett, hogy tudomásul vette azon észrevételeket, a melyeket tisztai társai a Bécsben már aláírt hajózási szerződés ellen emeltek, hajlandónak nyilatkozván azokat kormányára elé terjesztetni. A bécsi kabinet dolga lesz aztán a müncheni és stuttgarti udvarokkal értekezni a megtámadott cikkekben teendő változások iránt, s az eredményt a később összegyűlendő conferentia elé terjesztetni a végett, hogy a hajózási szerződés a pá-

risi béke határozmányaiával összhangzásba hozassék.

Ez utóbbi tárgyban a Walewski gróf által sugalt „Revue contemporaine“ f. hó 16-ról eképpen nyilatkozott:

„A conferentiának néhány nap ótai sok ülése biztos jele annak, hogy feladata nem sokára meg lesz oldva. Ha a conferentia mindent be nem végezhetett, — legalább birtokába tette magát minden vitátás alatt lévő pontnak, különösen a Dunán való hajózási kérdésének, mely annyi érdeket tart függőben. Nem is említvén azt, hogy mi valószínűleg csak nem azért viseltünk háborút, hogy kezeink közül már két év mulva a legkitűnőbb eredmények egyikét ki-siklani engedjük, — a conferentia éppen nem fogná megengedni, hogy őt pusztá értesítéssel elégítsék ki, a mi a békeszerződ-vény szellemével és szavaival egyiránt el-lenkeznék; se azt nem fogja megengedni, hogy az általa kimondott ítélet a dunaparti államok bizottmánya, vagy az osztrák min-denhatóság által reformáltassék.“

A mi a Dunafejedelemségek iránti egyezményt illeti: az iránt a vélemények már látatlanban, s csupán a kiszivárgott hírek után is eltérnek. A „Nord“ örömet fejezi ki az eredmény felett, s úgy vélekedik, hogy az alkotmányban letett csirák olyanok, melyek által előbb-utóbb teljes uniora juthatni, melyet a fejedelemségektől mai nap megtagadnak. „Ezen javítások — ugymond — Porosz- és Angolország közreműködésének köszönhetők, s azt hiszik, hogy arra a Cherbourgban összejövétel nem volt hatás nélkül.“ A „N. Pr. Ztg.“ egyik párisi levelezője ez utóbbi állítást éppen oly alaptalannak nyilváníja, mint azon másikat, mintha egyedül Poroszország volna oka, hogy az egyesítés létre nem jött, miután Hatzfeld grófa mellett már későn nyilatkozott. A nevezett porosz lap szerint ebben egy szó se igaz. — Végre a belga „Indépendance“ úgy vélekedik, hogy ha azon hírek, melyek némely párisi salonokban a hospodár-választás iránt keringenek, igazak, akkor a moldova-oláhok a befejezett egyezményt nem fogják megköszönni. A nevezett lap szerint t. i. a hospodári jelöltektől a következő feltételeket kívánják. Először, hogy azok románok és román apáktól származot-tak; másodsor, 35 éven túl legyenek; harmadsor, 3000 osztrák aranyból álló évi jövedelemmel birjanak; és negyedsor, olyanok legyenek, a kik az országban már több év óta főbb közhivatalokat viseltek. — A belga lap azonban, mielőtt határozott véleményt mondana, legokosabbnak tartja be-várnai a szerves alaptörvény közzétételét.

Napoleon császár bretagnei utjáról jelentik az „Indépendance“-nak, hogy ő felsége aug. 16-dikán utazott el Vannes-ből, hogy Bacciocchi hercegnő jószágán reggelizett, és hogy éjszakára Napoleonville-be érkezett. Napoleonvilleben a császár 400,000 frankot adott egy templom építésére, azon ohajtás kijelentése mellett, hogy azt két év alatt felszentelhesse. Ő felségeik f. hó 17-dikén St. Brienne-be érkeztek.

A félhivatalos lapok aug. 17-ről valamennyien vezércikknek azon fogadtatás felett, melyben a császár Bretagneban részesült. Nem találunk szavakat az ottani lelkesedés rajzolására. — A st. etiennei fenyítő rendőrtör-vényszek előtt aug. 14-én tíz vádlott állott, a kik titkos társulattal összeköttetéssel, lökészet rejtegetésével, lázító kiáltozá-sokkal terheltettek. Valamennyi elíteltetett: Gorescu, a ki szökevényi lábon van, 5 évi fogságra és 100 fr. bírságra, egy másik 2 évre; a többi nyolcz két év és 3 hó közti fogságra. Az elítélés idejére a bünt. t. könyv 42. §-ában érintett polgári jogok-tól is megfosztattak.

— Páris, aug. 20. Egy távirai tudósítás Rennesből aug. 19-ke esti 6 órától jelenti: Ő felségeik éppen most érkeztek Rennesbe, a roppant néptömeg örömradi-ala által üdvözöltetve. A lakosok 2 kilom-ternyire elibe mentek Ő felségeiknek. A ren-

nesi püspök, több mint 800 lelkes kör-nyezetében, várta Ő felségeiket a székes-egyház küszöbénél. A császár, a püspök megszólítására felelvén, jelenté, a rennesi püspökségnek eléksége emeltetését. A rennesi lakosok lelkesedése Ő felségeik az erkélyeni megjelenésekor leirhatlan vala, a város még soha se hallott ily éljenzést. A megye népsége tarkán vegyüla helybeli közé; több mint 100,000 ember tolong az utcákon. A bevonulás részleteit másokra hagyva, most csak azon beszédet igtat-juk ide, melyet a császár a rennesi köz-ség tanács lakomáján, a község tanács elnö-kenek beszédére viszonzásul mondott:

„Uram! Én Bretagneba jövök mind kötelesség mind rokonszenv következtében. Kötelességem vala ismerni Franciaország egy részét, melyet még meg nem látogattam. A rokonszenv vonzott ezen breton nép közé, mely mindenekelőtt monarchiai ér-zelmű, katolikus és katonai.

„A nyugati megyéket gyakran akarták úgy feltüntetni, mint a melyek a nemzet többi részétől különböző érzelmek által lel-kesítettnek. Azon forró üdvözlét, mellyel a császárné és én utazásunkban fogadtatunk, megcáfolták az ily állítást. Ha Fran-cziaország nem homogen is egészen termé-szeténél fogva, de egy érzelmű. Ez oly kor-mányt akar, mely elég állandó, hogy az új fölforgatásokra való kitátságokat meghiu-sítsa; elég felvilágosult, hogy a valódi elhaladást és az emberi tehetség kifej-tését gyámolítsa; elég igazságos, hogy minden becsületes embert magához szőlit-son, bármint volt is előbbi politikai élete; elég lelkiismeretes, hogy kijelentse, miszerint fennen pártolja a katolika val-lást, a vallásszabadságot azonban elfogad-ván; végre elég erős kormányt, belső egy-ségénél fogva, hogy illőleg tiszteltessék Európa tanácsaiban; s minthogy én, a nem-zet választottja, ezen eszméket képviselem, a népet ezért láttam utamban összeseregeli és nyilatkozványával bátorítani.

„Higgyék, uraim, hogy bretagnei uta-zásunk emléke mélyen bevésve marad a császárné szívében és az enyémben. Nem fogjuk feledni azon megindító gondosko-dást, mellyel a császári hercegre nézve találkozáink a városokban és a falvakban, a nép, fiunkról, jövődjök zálogáról, minde-nütt kérdezősködvén.

„Köszönöm, uraim, hogy ezen össze-jövetelt rendezték, minél fogva lehetséges lön gondolatom kifejezése, mit azzal vég-zek, hogy poharat ürítek Bretagneba, mely itt oly diszesen van képviselve. Hogy föld-szete viragozzék, hogy révei javuljanak, hogy ipara és kereskedelme szerencsés le-gyen, hogy a tudományok és művészetek viragozzanak, — az én segélyem mindezek-re nézve nem fog hiányzani; azonban, a polgárisodás után való gyors haladása mel-lét érintetlenül megtartsa azon nemes ér-zelmek hagyományát, mik öt századok óta kitüntették. Hogy tartsa meg szokásai egy-szerűségét, közmondássá vált őszinteségét, az eskü iránti hűségét, a kötelességben való kitartást, az Isten akarata előtt meghaj-lást, ki éppen ugy örökös a legegyszerű-bb házi tűzhely fölött, mint a birodalmak legmagasb rendeltetése fölött.

„Ezek ohajtásaim, legyenek önök, u-raim, azok méltó tolmácsai.“

Anglia. — Az angol kormány, az áldomásokban emlegetett „örök szövetség“ daczára, Cherbourgot mindenképp ellen-súlyozni iparkodik. Így most — a mit az Ob-server és Post nagy méltánylással emlite-nek — Alderney csatornai szigetet min-nél nagyszerűbben megerősíteni szándék-szik. (E sziget, valamint Jersey s Guern-sey is, tenger alatt távirati összeköttetés-ben van Angolország déli partjával.) A woolwichi hadszertárból is csak e napokban küldtek két 18 fontos ágyúteget Hythe és Eastburne délkeleti parthelyre erősítésére.

London, au. 20. A „Times“ Dseddah bombáztatását éppen nem találja rendén le-vőnek. E lap ezt írja: „Közljük a távirai uton kapott tudósítást; de nem mellőzhet-jük azon észrevételünket, hogy azután, mi előttünk fekszik, nem tudjuk, hogy mit szól-

junk a dologhoz. Annyi tökéletesen világos, miszerint ha akkor a midőn a vérfürdőt csinálták, Pullen kapitány álguit a gonosztevő város ellen fordítja, s így a még véreskező gyilkosokat támadta volna meg, a polgárisult világ véleménye a netalán történhet legelső lépést is jóváhagyandotta. Dseddah bombázata az azon pillanatban, midőn az angol és francia consul, házat még lakosainak meleg vére festette, megfogható és igazolható tény volt volna, s Pullen kapitány erélyes és erős tisztihűvére teendett szert. De valóban micsoda rendszer követeltet? A brit gőzös elvitórlázott, s midőn az úgy az angol kormány tudomására jutott, ez azt Sztambulba föllebbez. A török hatóságok elégtétel követelésünket a legelső szinten fogadták. Azonnal rendkívüli biztost neveztek ki, ki Dseddahba menjen, azon czélból, hogy a lázangókat és gyilkosokat illoleg megbüntesse. Tehettek-e ők többet, s kívánhattunk-e mi többet? A török kormány határozatainak végrehajtására kismelt tiszt nem jelentéketlen ember, hanem Ismail pasa, a kalafati hős vala. Kétséget se szenved, hogy a török kormány teljes komolysággal vette a dolgot, s örömet felakasztat minden, Dseddahban kézre kerithetett gyilkost. Egy gőzöst küldött 500 főnyi egyiptomi hadcsapattal, rendkívüli biztosa tekintélyének támogatására, szóval mindazt megtevé, mi embertől kitelhetett. A dolog vége az vala, hogy Pullen kapitány jul. 23-kán a „Cylops“-sal Dseddah elé jött. Namik pasa, ki sejtelmünk szerint a város kormányzója, Mekában vala. Pullen kapitány erre egy sürgönyt küldött a kajmakámhoz, melyben tudára adja, hogy ha 36 óra alatt kielégítő feleletet nem kap követelésére, a várost bombáznia fogja. A török rendkívüli biztost napról-napra, ha nem óráról-órára, várták;

de úgy látszik, hogy ezen körülmény meg lehetős közönyös dolognak tekintett. A kitűzött határidő lefolyta után négy óramulva megkezdtek a bombázást, s e botrányos történet tartott 26-ká estig. Másnap megérkeztek a török hadcsapatok. A pasa megízente, hogy ő a gyilkosokat elfogatta s bezáratta, de elebb ki nem végeztetheti, míg a török biztost meg nem érkezik, minthogy az élet és halál fölötti hatalom ezt illeti. Ezen felelet kielégítőnek nem tekintett, s azután, hogy egy kicsit még alkudoztak, aug. 5-én ismét megkezdtek a bombázást. E nap érkezett meg Ismail pasa 480 egyiptomival. Másnap reggel 11 gyilkos a város és hajók láttára kivégeztetett; 4 egyént Sztambulba küldtek. Az, a mit az angol nép most tudni kíván, a következő: A Sztambullal folytatott alkudozásunk egész tartalmával és czéljával miért ütek gúnyt ily erőszakos eljárás által? A törvényt vagy nekünk kellett kezünkbe venni, vagy nem. Ha az első mellett határozunk, azt kezdetben kellett volna tenni. Ha az ellenkező határozatot hoztuk, akkor be kellett volna várnunk a török kormány határozatát, mely a dologban valóban nem vala késedelmes. Pullen kapitány parancs szerint kellett cselekednie, mit Angolországból kapott. Mire alapítván azon sürgönyök, s miként hangzanak?

— A „Chronicle“ irföldi lap „legjobb forrásból“ jelenti, hogy Palmerston l. neje sürgetésére s részben siktülésé miatt, a nyilvános élettől visszavonulni készül s e végül Cliffling mellett villát épített magának. E hirt bizonyosan kevesebb ember fogja elhinni, mint nem.

— Curacoa 31 ágyus csavarkorvett Spitheadból Marseillebe indult, hol a Sztambulba menő Stratford de Redcliffe lordot fogja fölvenni.

— Az Indiáról érkezett legújabb tudósításokat valamennyi párt igen kedvezőnek ítéli. A Times csak azt nem érti, hogy Nena Szahib még mindig nincs elfogva, holott fejére aránylag sokkal nagyobb díj tűzött ki, mint egykor a trónkövetelőre. No de, ugymond, a gyűri gyorsan szorul össze körülte s czinkosai körül; jellemző, hogy harcaik színhelye többé nem is város, csak cserjés.

Törökország. — Ausztia folyvást ellenzi Danilo herczeg biztosságának a montenegrói határszabályozási ülésben való jelenlétét. Az első ülésben mégis jelen volt. Francia- s orosz részről még mindig forrón ohajtják, adnának egy kis kikötőhelyet szegény feketehegyieknek, most Spitzáról beszélnek, a török-dalmat délihatáron északra Antivaritól. Ausztia s a porta határozottan ellene nyilatkoznak. Ez annyi volna — mond egy porosz lap — mint ajtót nyitni, a melyen Orosz- és Franciaország ellenőrzetlen hatolhassanak be a balkanszigetre, fegyvert s hadiszeret vilessenek be, s a török birodalom megkezdett szétrombolását előmozdithassák, a mi Európát új világháborúval fenyegeti. Egyébiránt a raguzai francia konzul Hecquard legújabb tudósítása ezuttal korántse oly kedvező a montenegróiakra nézve, mint az első volt, valamint Jurien de la Gravière ellenadmirál jelenleg az utolsó összeütközésért a montenegrókat okolja.

— Az „A. A. Z.“ szerint Danilo herczegnek, Petrovics Györggyel kiengesztelődése megtörtént, az osztrák kormány intése, valamint az orosz és francia konzul tanácsa következtében. A fejedelem nagybátyja tehát, s a többi száműzött is, visszakapják igazságtalanul elkobozott javaikat, s hazatérhetnek.

— A kölni lap párisi levelezője egy stambuli lapból azt olvassa, hogy az európaiak iránti hangulat a török fővárosban nem kedvező; félnek, hogy a muzulman vakbuzgóság ott is kedvetlen jelenetekre vezethet, mint a tartományokban, hol egymást érik a keresztények elleni borzasztó események, melyeknek oka egyedül azon körülményben fekszik, hogy a porta részéről a rajának néhány kedvezmény valóban biztosított.

— Párisi tudósítások szerint, az angol nagykövet kissé oroszosan kezd fellépni Konstantinápolyban. Sir Henry Bulwer azt akarja, hogy a porta a Hattihumajum végrehajtására kényszerítessék, mely nézetét azonban az angol miniszterek nem osztják. A mi sir Henryt illeti, hír szerint Londonban kétkedni kezdenek, vajjon eltalálják-e benne Törökország számára az igazít, sőt már visszahívásáról is gondoskodnak. Sőt nem tartják lehetetlennek azt se, hogy Derby lord Stratford de Redcliffe lord nagalságához fog ismét fordulni. Így írják legalább Párisból.

Az „Ind. belge“-nek konstantinápolyi aug. 6-ki levelezése szerint, Smyrnában úgy, mint Konstantinápolyban, homályos nyugtalanságok uralkodnak a keresztény lakosok közt, saját biztosságukat illetőleg. Az idegen követések névtelen figyelmeztetéseket kaptak a muzulman fanatizmus által tervezett mészárlások felől. Azon lap levelezője azonban e híreket azon a porta elleni cselszövényeknek tulajdonítja, melyek hatását a dseddahi s más események előmozdítják.

Bécsi börze. — Auguszt. 25-ikén. Erdélyi urbéri papir 80. Magyar urbéri papir 80³/₄. Nemzeti kölcsön 82¹/₂. Arany 4. (darabja 4 frt 47¹/₁₀ kr) Ezüst 2.

Felelős a szerkesztésért BERDE ARON.

Urbérképtőlási töke-utalványozás.

A k.-fejérvári cs. k. megyei törv. után Dobolyi József, Klára és Rozália veregyezési, örömnézési, kis-enyedi, oláh-bogáti, pókafalvi, demeterpataki, tóhái, ohábai és sz.-benedeki b. u. 12,578 ft 58³/₄ kr. — Fejérvári Lajos és Fejérvári Josephineken örömnézési, paczalkai és tompaházai birt. u. 2540 ft 19 kr. — Köblés Miklósnak m.-sz. királyi, m.-bagói, sz.-ujfalvi, felső-orbói, oláh-péterlakai b. után 2000 ft 55 kr. — Biró Miklósnak krakkói b. u. 134 ft 53 kr. — gr. Teleki Eleknek czelnai, felgyógyi, havasgyógyi, o-tibori birt. u. 4724 ft 29 kr. — Szentkirályi József özvegyének springi b. u. 1333 ft 26 kr. — gr. Mikes Károlynak m.-cseszei, csongvai, miklóslakai, f. m.-ujvári b. után 34,610 ft 25 kr. — Pogány Györgynek m.-sz.-királyi, sz.-ujfalvi, felső-orbói, s. ponori b. u. 3901 ft — Kaschek Katalinnak lörinczérei birt. után 543 ft 55 kr. — Sebe Károly özvegye, született Kaszoni Máriának csongvai b. u. 296 ft 20 kr. — Balya Sámuel özvegyének sz. Györgyi N. csákyai b. után 678 ft 56 kr urb. kárp. töke és jár. utalv. A köv. bead. okt. 20-ig. Tárghalási nap decemb. 28-ká d. e. 9 órakor.

A dzési cs. k. megyei törv. után báró Thoroczkai Albert, és b. Thoroczkai Rozália, Székely Dávidné némai b. u. 5142 ft 9 kr. — B. Bánfi Albertnek, mint báró Bánfi Dénes özvegye, sz. b. Schilling Johanna jogai élvezőjének oroszmezői és szemesnyei b. u. 8613 ft 2 kr. — ifj. Rettégi Sándornak alsó-szócsi b. u. 5931 ft 13 kr. — Pekri Istvánnak csicsőgyörgyfalvi b. u. 2158 ft 51 kr. — gr. Kornis Albertnek kolnai birt. u. 862 ft 54 kr. — báró Bánfi Albertnek nagy-mezői s szemesnyei b. u. 5500 ft 16 kr. — gr. Bethlen János özvegye, sz. báró Wesselényi Zsuzsannának apagyalfai, magyar-décei, s malomi b. u. 11,043

frt 26 kr urb. kárp. töke és jár. utalv. A követ. bead. okt. 20-ig. Tárgh. nagy dec. 17-ke d. e. 9 órakor.

A zilahi cs. k. megyei törv. után idb. Patantyus Gábor Ábrahámnak paptelkei birt. után 9347 ft 45 kr. — Versényi István és Katinának, mint Uray Menyhárt és neje sz. Balási Florentina, továbbá Szarvadi Károlina, Berde Aronné, Lusinsky Frigyes és neje Okolicsányi Constantia utáni jogai birtokosának ünnemethi birt. u. 2840 ft 32 kr. — Csakai Károlina, Sebe Pálné rödi b. u. 21 ft 27 kr urb. kárp. töke és jár. utalv. A köv. bead. szept. 30-ig. Tárghalási nap dec. 3-kán 1858. d. e. 9 órakor.

A zilahi cs. k. megyei törv. után Mátys Ferenc és Lajosnak, mint Szathmári Rozália, özv. Mátys Elekné jogai élvezőinek elyüsi b. u. 1226 ft 27 kr. — Szentmarjai Lajosnak percseni b. u. 683 ft 15 kr. — b. Huszár Lajosnak n.-dersidai, alsó-szopori, felső szopori birt.

után 11,914 ft 33 kr. — Ugyanannak hidvégi, lomperli, győrtelki b. u. 4347 ft 55 kr. — Cserei Sámuel özvegye, sz. Balási Borbálának csőgi, kisfalvi, o-csaholyi birt. u. 27,552 ft 34 kr urb. kárp. töke és jár. utalv. A köv. bead. okt. 9-ig. Tárgh. nap dec. 11-ko d. e. 9 órakor.

A brassói cs. k. megyei törv. után a brassói görög egyházközségnek felső-szombafalvai birt. után 50,885 ft 45 kr, másik felső-szombafalvai birt. u. 51,980 ft 31 kr. — pojana merului b. u. 84,861 ft 47 kr urb. kárp. töke és jár. utalv. A köv. bead. okt. 31-ig. Tárgh. nap dec. 28-ká d. e. 9 órakor.

A dzési cs. k. megyei törv. után Jatrasi Ferencz, Sándornak és Jatrasi Czeczilia, Simon Jánosné árvaának mikéházai, szilágytői, felőri, girolti b. u. 5637 ft 35 kr urb. kárp. töke és jár. utalv. A követ. bead. okt. 25-ig. Tárgh. nap dec. 28-kán 1858. d. e. 9 órakor.

MAGÁN HIRDETÉSEK.

(511) (1-3) Prohádki és tarsa Londonból.

midőn a mult évben tapasztalt pártolását a t. cz. közönségnek ezennel alázatosan megköszönni szerencsájuk van, egyuttal a venni kívánókat legutányosabb árról biztositva, annak újból kegyes pártolásaért eszednek, mivel ez évben még inkább igyekeztek nagyszerepen ellátott raktárakkal, melyben különféle állatok prémjeiből készült férfi és női téli öltönyök, nyakkötők, hódá-süvegek, mellények, keztyűk és lábcsorak, afrikai majmok szőrekből készített muffok, tengeri fókákabátok sat. valamint más nagy számú hazai és külföldi állatok prémjeivel bélelt bundák és köpenyek találhatók — a t. cz. közönség várákozását kielégíteni.

A megrendelések pontosan és gyorsan teljesíttetnek és kitisztítás végett bármilyen szőcs-munkák elfogadhatnak és jutányos áron be is cserélhetnek.

Több országos vásárokat is meglátogattak nagymennyiségű szőcs-munkákkal, ugymint: Maros-Vásárhelyt, Tordát, Károlyfejérvárt, Nagy-Enyedet, Szamosujvárt és Dézset — Raktárunk Kolozsvárt, piaczsor, b. Szentkeresztváros, 7-dik szám

(509) (1-1) Egy szolgálatban álló hitces postakezélő, valamely postahivatalnál mint állandó kezelőnek ajánlkozik. — Levelezni kívánók J. D. névvel címzett bérmentes levelük a zilahi postahivatalhoz intézendők

(507) (1-3) 1000 — 100,000 ft

elfogadható feltételek mellett, kölcsönre kiadatik, árvagondnoksági biztosság alatt lévő, bármely koronaországban fekvő birtokra. A bérmentes ajánlatok Mentzel M.-hez utasítandók, Bécsbe, belváros, Singerstrasse Nro. 893.

(510) (1-3) Egy képzett gazdatiszt,

erdélyi magyar ember. 36 éves, nős, gyermektelen, ki az okserű gazdasági tudományokban elméleti készségét egy első rendű gazda-képző intézetben, a gyakorlatit pedig Magyar- s Erdélyben két első uradalmaiban nyerte, és jelenleg is a birodalom egyik koronaországában hivataloskodik, ajánlja szolgálatát hazája földesurainak

Bővebb értesítést t. Gyulai Pál tanár ur szíves adni. Kolozsvárt, Hidutca, 302. sz. Czárják ház.

(506) (2-3) Hirdetmény.

Méltóságos gróf Teleki István urnak, hagamás-laposi, erdő-aranyosi, aranymezői, kötelesmezői, garbonáci és kovács-kápolnai részjóságai jövő 1859-dik évi szentgyörgy napjától kezdve, több évekre, haszonbérbe adnak.

Értekezhetni, ügyvéd Groisz Ferdinándnál Kolozsvárt.

(500) (3-3) Kül-magyar-utca 24 számú házánál van hat

székér igen jó széna eladó; értekezhetni helyt.

(504) (2-3) Szőlőkert eladás.

A bornymáli szőlőhegyben, a középső- és felső osztályzatban egymáshoz közel fekvő négy fertály szőlő terméssel együtt örök áron eladó; értekezni lehet, a luth. iskolában, a luth. templom mellett Schuster Károly urnál.

(502) (2-3) Az ó topliczai, mesterházi és magyarói birtokosságok közös majorság havasai felügyeletére, egy fődörösi (Oberförsteri) állomásra csődöt hirdettek.

Évi fizetést ajánlanak, közösen fizetendő 1200 — azaz egy ezer kétszáz rftokat convent. pénzben. Állomása leendő Topliczán. A jelentkezés ideje jelen év november 1-ső napjáig tüzetik ki, hezárdolag: a jelentkezni akaró diplomatikus erdős lehet. Jelentkezését elfogadja alólirt M.-Régenbe. Közhírré teszi M.-Régenbe, aug. 18-kán, 1858.

Szekeres Sándor, birtokosságok biztosa.

(503) (2-3) Az ó-topliczai s mesterházi birtokosságok

évenként, 1859-en kezdve hat egymás után folyó évekre, osztatlan majorság havasaiából különkülön 300 hold területű helyen lévő tujaszaklának való fát fognak e folyó év október hó 1-ső napján M.-Vásárhelyt t. cz. Gáti Gábor ur rózsá-utczai házánál közérvelesen a többet ígérőnek eladni, mind a hat évre egyszerre.

Az eladás s árverés feltételei előlegesen is megláthatók Magyar-Régenbe az alólirtnál. Közhírré teszi M.-Régenből, aug. 18-án, 1858.

Szekeres Sándor, birtokosságok biztosa.

(508) (2-3) Birtok eladási hirdetés.

A v.-hunyadi cs. k. kerületben, Sztrigy-Sz.-Györgyön, a Nopcsa Samu féle birtok, örök áron eladó; venni szándékozók bővebben értekezhetnek akár személyesen, akár bérmentesített levelekkel, Mócson lakó Száva Lajos felhatalmazottal. Utolsó postaállomás Mocs.

(505) (2-3) Özv. gr. Vass Györgyné, született gr. Gyulai Francziska urasszony ó nagysága m.-szentgyörgyi és pagoccai részjóságai örök áron eladók; értekezhetni ügyvéd Groisz Ferdinándnál Kolozsvárt.

(500) (3-3) M.-nagy-csányi birtokosi közgyűlés.

Alólirt, mint egyik a m.-n.-csányi birtokosi megbízottak közül, tisztelettel fölkérek minden m.-n.-csányi birtokosokat, a tagosítás bevezése tárgyában tartandó birtokosi közgyűlésre a cs. királyi járás-hivatal által határozott napon, u. m. folyó év aug. 20-kán, reggeli 9 órára, Tordára a cs. k. járás-hivatal teremébe személyesen, vagy biztosa által megjelenni.

Tisza László.

(421) (11-11) Stein János-nál Kolozsvárt és Wiltich József-nél M.-Vásárhelyt kaphatók:

Legújabb és leghasznosabb

Kempelen Győző magyar nyelvtani gyakorló-könyv, ára 30 kr.

NEMZETISÉG. Irta Mocsári Lajos. Ára: 1 ft 48 kr p.